

רשומות

הצעות חוק

9 בפברואר 1998

2683

י"ג בשבט התשנ"ח

עמוד

204	הצעת חוק כביש אגרה (כביש ארצי לישראל) (תיקון), התשנ"ח-1998
208	הצעת חוק הרשויות המקומיות (משמעת) (תיקון מס' 2), התשנ"ח-1998
210	הצעת חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 33) (תיקון), התשנ"ח-1998

הצעת חוק כביש אגרה (כביש ארצי לישראל) (תיקון), התשנ"ח-1998

- תיקון סעיף 1: 1. בחוק כביש אגרה (כביש ארצי לישראל), התשנ"ה-1995¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1, בסופו יבוא:
- ”הרשות הממונה” – מי שהממשלה מינתה, בהתאם לחוזה הזכיון, לשמש כרשות הממונה;
- ”תג חיוב” – תג, כרטיס או כל אמצעי תשלום אחר שקבע בעל הזכיון, באישור הרשות הממונה, לצורך תשלום אגרה;
- ”השר” – שר התשתיות הלאומיות.
- תיקון סעיף 3: 2. בסעיף 3(א) לחוק העיקרי, במקום ”שר הבינוי והשיכון” יבוא ”השר”.
- תיקון סעיף 4: 3. בסעיף 4 לחוק העיקרי, אחרי פסקה (6) יבוא:
- ”(7) אופן החיוב באגרה וקביעת הדרכים לגבייתה, לרבות באמצעות מערכת המופעלת באופן אלקטרוני או באופן אחר (להלן – מערכת גביית האגרה).”
- תיקון סעיף 6: 4. בסעיף 6(א) לחוק העיקרי, במקום ”בימים מסוימים או בהתאם לסוג הרכב” יבוא ”בימים מסוימים, בהתאם לסוג הרכב או בהתאם לכל סיווג אחר שיקבע בעל הזכיון.”

ד ב ר י ה ס כ ר

מ ב ו א

הזכיון, ושל ”תג חיוב” שהוא אמצעי התשלום באמצעותו ייגבה התשלום בפועל. בכבישי אגרה בעלי מערכת גביה אלקטרונית ניתן להצמיד לשמשת הרכב תג ”הנקרא” באופן אלקטרוני על ידי מערכת גביית האגרה, ובאמצעותו מחויב בעל הרכב.

ההגדרה ”השר” באה בעקבות החלטת הממשלה על פיה הועברו סמכויות שר הבינוי והשיכון לשר התשתיות הלאומיות (י”פ 4448, התשנ”ז, עמ’ 162) בהתאם לכך תוקנו סעיפים 3, 11 ו-16 לחוק (סעיפים 2, 7 ו-11 המוצעים).

סעיף 3 סעיף 4 לחוק מפרט את הנושאים שייכללו בחוזה הזכיון. מוצע להוסיף את פסקה (7) המחייבת לכולל בחוזה הזכיון התייחסות לדרך גבייתה של האגרה, לרבות באופן אלקטרוני.

סעיף 4 מוצע לתקן את סעיף 6(א) לחוק ולאפשר לבעל הזכיון גמישות בקביעת סיווג האגרה, בלי להגביל את הסיווג לסוג הרכב או למועד הנסיעה.

בחוק כביש אגרה (כביש ארצי לישראל), התשנ”ה-1995 (להלן – החוק), נקבע כי כביש ארצי לישראל בחלקו המרכזי יהיה כביש אגרה, אשר ייסלל, יתוחזק ויופעל במימון זכיון פרטי שייבחר במכרז.

מטרתו של חוק זה לקבוע הסדרים שיאפשרו גביה של אגרה תמורת השימוש בכביש הוצה ישראל, באמצעים אלקטרוניים.

גביה באמצעים אלקטרוניים, כמקובל בכבישי אגרה מודרניים, מאפשרת תנועה שוטפת ללא תורים וללא צורך לעצור או להאט בנקודות החיוב. שיטת תשלום זו תוזיל את עלויות הפעלתו של הכביש וכתוצאה מכך את האגרה שתיגבה. בצד זה, הפעלה של גביה אלקטרונית מחייבת גם קביעה של הסדרים נאותים לאכיפת תשלומן של אגרות שנדרשו ולא שולמו. הצעת החוק באה להסדיר את אופן הפעלת מערכת הגביה ואת אופן אכיפת התשלומים במערכת גביה אלקטרונית.

סעיף 1 מוצע להוסיף הגדרות של ”רשות ממונה” שהיא הגוף הממונה על ידי הממשלה בהתאם לחוזה הזכיון אשר תפקידו לפקח על - ל

¹ ס”ח התשנ”ה, עמ’ 490.

5. אחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא: **הוספת סעיף 6א**
- "תשלום האגרה 6א. החייב בתשלום האגרה לפי הוראות חוק זה הוא מי שהיה בעל הרכב במועד הנסיעה בכביש האגרה, זולת אם הוכיח שהרכב נגנב ממנו."
6. בסעיף 7 לחוק העיקרי, אחרי פסקה (2) יבוא:
- "(3) סמכות לגבות אגרה בכפוף להוראות חוק זה ולחוקה הזכרון, בין באמצעות תג חיוב ובין באמצעים אחרים, וכן סמכות לגבות פיצוי והחזר הוצאות כאמור בסעיף 12."
7. בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום "שר הבינוי והשיכון" יבוא "השר". **תיקון סעיף 11**
8. בסעיף 12 לחוק העיקרי - **תיקון סעיף 12**
- (1) בסעיף קטן (א) -
- (א) בפסקה (1), במקום "ממי שלא שילם אגרה שהוא חייב בתשלומה לפי חוק זה" יבוא "של רכב שבשלו לא שולמה אגרה לפי הוראות חוק זה";
- (ב) בפסקה (2), במקום "ממי שלא שילם אגרה כאמור בפסקה (1)" יבוא "ממי שנוהג ברכב שבשלו לא שולמה אגרה לפי הוראות חוק זה";
- (ג) בפסקה (3), במקום "לתבוע" יבוא "לדרוש", במקום "כאמור בפסקה (1)" יבוא "שהוא חייב בתשלומה לפי חוק זה, או ממי שעשה מעשה שיש בו כדי למנוע את זיהוי הרכב או את החיוב באגרה או פגע במערכת גביית האגרה באופן אחר" ואחרי "החזר הוצאות" יבוא "הכרוכות בגביית אגרה ובאכיפת תשלום אגרה";
- (2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) השר, בהסכמת שר האוצר ושר התחבורה, רשאי לקבוע הוראות לענין שיעור הפיצוי והחזר ההוצאות שישולמו בכל אחד מהמקרים האמורים בסעיף קטן (א)."

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 5** מוצע לקבוע כי החייב בתשלום האגרה הינו בעל הרכב אשר אחראי לשימוש ברכבו. קביעה זו מתחייבת מהשימוש באמצעי גביה אלקטרוניים ועל מנת לאפשר את האכיפה, הואיל וניתן לזהות את בעל הרכב באמצעות לוחית הרישוי, עם זאת, בעל הרכב יוכל להסיר מעליו את האחריות אם יוכיח שהרכב נגנב ממנו.
- סעיף 6** מוצע להוסיף לסמכויותיו של בעל הזכרון גם סמכות מפורשת בענין גביית האגרה, הפיצוי והחזר ההוצאות.
- סעיף 8** סעיף 12 לחוק קובע את הסמכויות הנתונות למדינה, לבעל הזכרון או למי
- מטעמים, לצורך גביית האגרה, לרבות פיצוי והחזר הוצאות מהחייב בתשלום. התיקון בא להוסיף הוראות לענין מי שעשה מעשה שיש בו כדי למנוע את תשלום האגרה, בין אם באמצעות מניעת זיהוי הרכב ובין אם על-ידי פגיעה במערכת גביית האגרה, וכן להתאים את ההוראות בסעיף כמחויב מהטלת האחריות על בעל הרכב.
- לענין החזר ההוצאות, מוצע להבהיר כי הם ישתלמו כשל ההוצאות הכרוכות בגביית אגרה ובאכיפת תשלום אגרה. בנוסף, עקב חשיבותן, מוצע לאפשר החקנת תקנות, אשר יקבעו הוראות מפורטות לענין הפיצוי והחזר ההוצאות בהתאם לנסיבות המקרה.

9. אחרי סעיף 12 לחוק העיקרי יבוא:

12א. (א) צילום שנעשה והוגש בדרך שנקבעה בתקנות לפי סעיף קטן (ב)1(1) ו-2, יהיה ראייה קבילה בכל הליך משפטי ובכל הליך לפי הוראות חוק זה, לגבי -

(1) מספר הרישום של הרכב המצולם המופיע בלוחית הזיהוי של הרכב שבצילום;

(2) מקום הימצא הרכב בעת הצילום;

(3) זמן הימצא הרכב המצולם במקום האמור בסעיף קטן (א) בפסקה (2) כפי שצוין בצילום או על גביו, אם צוין;

(4) אי תשלום האגרה בעת המעבר בכביש האגרה;

לענין סעיף קטן זה, "צילום" - צילום שנעשה במצלמה או במסרטה המופעלות באופן אלקטרוני או באופן אחר.

(ב) שר המשפטים יקבע -

(1) כללים לפיקוח ולבקרה על המצלמות והראיות הצילומיות, והטיפול בהן;

(2) אופן הגשתם של צילומים שנעשו לפי סעיף זה;

(3) כללים להגשתם של ראיות או מסמכים נוספים, אם יידרשו, לענין חוב בשל אי-תשלום אגרה.

12ב. (א) מי שחולק על חיוב בתשלום אגרה או על חיוב בפיצוי או החזר הוצאות, או מי שרואה עצמו נפגע מהפעלת סמכויות בעל הזכיון לפי סעיף 12, רשאי, תוך 30 ימים ממועד קבלת ההודעה על החיוב או ממועד הפעלת הסמכויות, כאמור, לערור על כך בפני ועדת ערר; בערר לפי סעיף זה יהיה בעל הזכיון המשיב; הודעה על הערר תימסר לרשות הממונה.

(ב) השר ושר האוצר ימנו ועדות ערר, כל אחת בת שלושה חברים והם - מי שכשיר להיות שופט שלום, מתוך רשימה שיגיש שר המשפטים, שיהיה היושב ראש, נציג ציבור ונציג הרשות הממונה.

(ג) החלטה סופית של ועדת ערר ניתנת לערעור בזכות בפני בית משפט השלום בתוך המועד שייקבע בתקנות.

ועדת ערר

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 12 ב החדש:

הסמכויות הנתונות בסעיף 12 לחוק, למדינה, לבעל הזכיון או למי מטעמם, לענין חיוב בתשלום האגרה, כמו גם בפיצוי והחזר הוצאות, אינן מלוות בפרוצדורה לענין הערעור על חיובים אלו. מוצע לכן להוסיף את סעיף 12ב, אשר מקים ועדת ערר שבפניה יידונו העררים.

סעיף 9 לסעיף 12 א החדש:

על מנת לייעל את אכיפת תשלום האגרה, מוצע לקבוע כי צילום הרכב באמצעות מערכת גביית האגרה יהווה ראייה קבילה לפרטים המנויים בסעיף, בכפוף לתקנות שיוחקנו בנושא, בדומה להסדר הקבוע בסעיף 27א לפקודת התעבורה.

(ד) ההוראות לפי חוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992,² יחולו על ועדת הערר, בשינויים המחויבים מחוק זה, ובלבד שלענין סעיף 45 לחוק האמור, בכל מקום, במקום "בית משפט מחוזי" יבוא "בית משפט שלום", ובכל מקום, במקום "בית המשפט העליון" יבוא "בית משפט מחוזי".

דין חיוב לענין סרבן תשלום

ג.12 (א) בסעיף זה -

"חיוב" - חיוב בתשלום אגרה, פיצוי או החזר הוצאות, לפי סעיף 12;

"חוב חלוט" - חיוב שלא הוגש לגביו ערר כאמור בסעיף 12 או שהערר לגביו נדחה ולא ניתן עוד לערער על החלטה שניתנה לגביו, או שניתן לגביו פסק-דין חלוט בערעור;

"המועד הקובע" - 30 ימים מהיום שבו הפך החיוב לחוב חלוט.

(2) חוב חלוט שלא שולם, כולו או מקצתו, במועד הקובע או במועד שקבעה ועדת הערר לפי פסקה (4), תיווסף עליו תוספת פיגור (להלן - התוספת).

(3) שיעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מן החוב החלוט או מחלקו שלא שולם, לפי הענין; בתום כל תקופה של שישה חודשים שעברו מן המועד הקובע ייתוספו לחוב החלוט חמישים אחוזים נוספים מן החוב או מחלקו כאמור.

(4) ועדת הערר רשאית לצוות, בתנאים שתקבע, לדרות את תשלומו של החוב החלוט.

(ב) חוב חלוט, אף אם אינו פסק דין, והתוספת, ניתנים להוצאה לפועל כמו פסק דין בענין אזרחי, ולענין זה יראו את בעל הזכיון כזוכה לפי חוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967.³

12.ד. לא שולם בעל רכב חוב חלוט בשל שלוש נסיעות בכביש אגרה, לא תחדש רשות הרישוי כהגדרתה בפקורת התעבורה⁴, את רשיון רכבו עד לתשלום מלוא החוב החלוט והתוספת.

אי חידוש רשיון

ד ב ר י ה ס ב ר

- תשתלם עליו תוספת ששיעורה יהא חמישים אחוזים מהחוב החלוט או מחלקו שלא שולם. תוספת זו תיתוסף כל שישה חודשים. נוסח סעיף זה תואם את הנוסח (לענין קנסות), המצוי בסעיף 67 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על מנת לאפשר גביה יעילה של האגרה מחייבים המתחמקים מתשלום, מוצע כי חוב חלוט יהיה ניתן לגביה על ידי ההוצאה לפועל.

עוד מוצע כי הוראות חוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992, וכן התקנות לפיו יחולו על ועדת הערר. עם זאת, מוצע כי הערעור על החלטה של ועדת הערר יהא בזכות לבית משפט שלום.

לסעיף 12 החדש:

מוצע כי חוב בשל אגרה ובשל פיצוי והחזר הוצאות, אשר לא הוגש לגביהם ערר או שהערר לגביהם הוכרע, ייחשב כחוב חלוט. חוב חלוט שלא ישולם במועד הקבוע

² ס"ח התשנ"ב, עמ' 90.

³ ס"ח התשכ"ז, עמ' 116.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

- ביטול סעיף 13 .10. סעיף 13 לחוק העיקרי – בטל.
 תיקון סעיף 16 .11. בסעיף 16 לחוק העיקרי, במקום "שר הבינוי והשיכון" יבוא "השר".

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 10 החדש:
 כמתחייב מהפעלתה של גביה אלקטרונית, מוצע כי בעל רכב אשר לא שילם את חובו החלוט בשל שלוש נסיעות, לא תחדש רשות הרישוי את רישיון רכבו עד לתשלום החוב.

סעיף 10 מוצע לבטל את הסנקציה הפלילית הכלולה בסעיף 13 לחוק וזאת במקביל להרחבת הסעדים האזרחיים בענין אכיפת הגביה.

הצעת חוק הרשויות המקומיות (משמעת) (תיקון מס' 2), התשנ"ח-1998

7. תיקון סעיף 7 .1. בחוק הרשויות המקומיות (משמעת), התשל"ח-1978 (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 7, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) נעדר משיבה חבר צוות של בית הדין, למעט היושב ראש, יתקיים הדין באותה ישיבה לפני שני חברי הצוות הנותרים אם הסכים לכך הנאשם, זולת אם החליט יושב ראש הצוות לדחות את הדין.
 (ד) חבר צוות של בית הדין שנפטר או שכהונתו נפסקה או שהועבר מכהונתו או שאב בית הדין קבע, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין זה, כי החבר נעדר לעתים תכופות משיבות בית הדין, או שלא יוכל להמשיך ולהשתתף בשיבות בית הדין, רשאי אב בית הדין למנות לצוות חבר אחר במקומו; הצוות האחר רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע ההרכב הקודם ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין זה, לנהוג בראיות שגבה ההרכב הקודם כאילו גבה אותן בעצמו, או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן."

ד ב ר י ה ס ב ר

בדרך זו על השיפוט המשמעתי של עובדי הרשויות המקומיות. מוצע לקבועם בחוק.

סעיף 1 סעיף 7 לחוק קובע שבית הדין למשמעת יקיים את דיוניו בצוותים של שלושה חברים אשר אב בית הדין ימנה לכל דיון בענין פלוני ואחד מהחברים ימונה להיות יושב ראש הצוות; אם אב בית הדין עצמו נמנה עם הצוות, ישמש הוא כיושב ראש. דיונים לא מעטים של בית הדין משתבשים כתוצאה מאי הופעתו של אחד מחברי הצוות לישיבת בית הדין; על פי הוראות החוק כיום, במקרה של היעדרות כזו אין מנוס אלא לבטל את ישיבת בית הדין שנקבעה לאחר תיאומים רבים, דבר הגורם לאובדן זמן לכל הצדדים הנוגעים לדיון שהתייצבו לישיבת בית הדין ולעיכוב מיותר בהשלמת הטיפול בתובענה.

מ ב ו א

הוראות חוק הרשויות המקומיות (משמעת), התשל"ח-1978 (להלן – החוק), הות בעיקרן להוראות חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (להלן – חוק שירות המדינה (משמעת)) בשינויים ובתיאומים הנדרשים.

לפני כארבע שנים נתקבל חוק שירות המדינה (משמעת) (תיקון מס' 9), התשנ"ד-1994 (להלן – תיקון מס' 9), אשר קבע תיקונים מקיפים בשיפוט המשמעתי של עובדי המדינה, במטרה לשפרו ולייעלו. חלק מהתיקונים הללו הוחלו על השיפוט המשמעתי של עובדי הרשויות המקומיות מכוח הוראת סעיף 20 לחוק ותקנות הרשויות המקומיות (משמעת) (התאמת הוראות), התשל"ט-1979, שהותקנו לפי סעיף זה; ואולם מספר תיקונים חשובים שנקבעו בתיקון מס' 9 לא הוחלו

¹ ס"ח התשל"ח, עמ' 153; ס"ח התשמ"ב, עמ' 32.

2. האמור בסעיף 8 לחוק העיקרי יסומן "א" ואחריו יבוא: תיקון סעיף 8
- "(ב) חבר בית הדין שהורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, רשאי שר המשפטים, אם לדעתו אין זה ראוי שימשיך בכהונתו כחבר בית הדין, להעבירו מכהונתו בבית הדין, לאחר שנתן לו הזדמנות להביא טענותיו לפניו או לפני מי שהסמיך לכך."
3. האמור בסעיף 14 לחוק העיקרי יסומן "א" ואחריו יבוא: תיקון סעיף 14
- "(ב) בתובענה כאמור בסעיף קטן (א), מותר להאשים בעבירת משמעת אף אם לא צוינה בקובלנה."
4. בסעיף 17 לחוק העיקרי, בפסקה (8), בסופה יבוא: תיקון סעיף 17
- "ורשאי הוא להורות על תשלום פיצויי הפיטורים שנשללו, כולם או מקצתם, כפי שיחליט, למי שהעובד חייב בפרנסתם."

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע ליתן סמכות זהה לשר המשפטים גם כאשר המדובר בחבר בית הדין למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות.

סעיף 3 סעיף 14 לחוק קובע לאמור: "הגשת תובענה"

14. ראה התובע שיש בקובלנה ובחומר ההקירה ראיות מספיקות לכאורה לאישום עובד רשות מקומית בעבירת משמעת, רשאי הוא להגיש נגדו תובענה לבית הדין; החליט התובע שלא להעמיד את העובד לדין, רשאי היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לכך לחייבו לעשות כן."

בדומה לתיקון שנעשה בסעיף 33 לחוק שירות המדינה (משמעת) בתיקון מס' 9, מוצע לתקן את סעיף 14 לחוק ולאפשר לתובע לכלול בתובענה גם הומר שהשיג בעצמו ובעזרת חוקרים שהפעיל, מבלי שיהיה מוגבל למסגרת הקובלנה שקיבל, ומבלי שהתובע ייאלץ להחזיר את הקובלנה לקובל לצורך השלמה.

סעיף 4 בסעיף 17(8) לחוק נקבע כי בית הדין מוסמך להטיל על עובד שנמצא אשם בעבירת משמעת עונש של פיטורים, תוך שלילת פיצויי הפיטורים, כולם או מקצתם.

מוצע לקבוע כי אם החליט בית הדין לשלול פיצויי פיטורים, הוא יהיה מוסמך להורות על תשלום הפיצויים למי שהעובד חייב בפרנסתם. סמכות כזו ניתנה לבית הדין למשמעת של עובדי המדינה בסעיף 34(8) לחוק שירות המדינה (משמעת). הוראה דומה קיימת גם לגבי שלילת הזכות לגמלה בסעיף 62(א) לחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל-1970, אשר חל גם על עובדי הרשויות המקומיות.

בעקבות הוראות סעיף 6(ג) לחוק שירות המדינה (משמעת), כפי שתוקן בתיקון מס' 9, מוצע לקבוע כי אם חבר צוות של בית הדין, למעט היושב ראש, נעדר משיבה, יתקיים הדיון באותה ישיבה לפני שני חברי הצוות הנותרים אם הגאשם הסכים לכך, זולת אם החליט יושב ראש הצוות לדחות את הדיון.

במקרה של העדרויות תכופות של חבר צוות פלוני משיבות בית הדין או כאשר הנסיבות מצביעות על כך שהבר צוות לא יוכל להמשיך להשתתף בדיון בתובענה, הפתרון של דיון בהרכב חסר אינו רצוי.

מוצע לפיכך, בדומה להוראת סעיף 6(ד) לחוק שירות המדינה (משמעת), להעניק לאב בית הדין סמכות למנות חבר חדש לצוות, במקומו של חבר אשר אב בית הדין קבע כי הוא נעדר לעתים תכופות משיבות בית הדין, לאחר שנתן לבעלי הדיון הזדמנות להשמיע טענותיהם לענין זה. סמכות זו תהא נתונה לאב בית הדין גם כאשר נפטר חבר צוות או כשכהונתו בבית הדין הופסקה. בית הדין בהרכבו החדש יהיה רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע ההרכב הקודם ולנהוג בראיות שנגבו בידי ההרכב הקודם כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבות את הראיות, כולן או מקצתן.

סעיף 2 לחוק קובע מתי תיפסק כהונתו של חבר בית הדין.

בתיקון מס' 9 הוענקה לשר המשפטים הסמכות להעביר מכהונתו בבית הדין, חבר בית דין שהורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, אם לדעתו אין זה ראוי שימשיך בכהונתו כחבר בית הדין, וזאת לאחר שניתנה לו הזדמנות להביא טענותיו לפניו (סעיף 9(א) לחוק שירות המדינה (משמעת)).

הוספת סעיף 17 א 5. אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:

17א. בעת הטלת אמצעי משמעת כאמור בסעיף 17 או בסמוך לאחר מכן, רשאי בית הדין להורות, לאחר ששמע את טענות בעלי הדין לענין זה, כי על הנאשם להחזיר למעבידו את מה שהשיג על ידי מעשיו נושא התובענה, או את תמורתם, ושהמעביד זכאי להם, בשיעור שלא יעלה על שש משכורות חודשיות של העובד; התמורה תיגבה בדרך של ניכוי ממשכורתו, מקצבתו או מפיצויי פיטוריו או בדרך שבה נגבה קנס שהטיל בית משפט בהליך פלילי, בסכום אחד או בשיעורים, הכל כפי שיקבע בית הדין, ובלבד שאם תוגש על ידי הרשות המקומית תביעה אזרחית לענין זה, יקוּוּ ממנה הסכום שבית הדין הורה עליו כאמור.¹

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 5 בתיקון מס' 9 הוענקה לבית הדין למשמעת של עובדי המדינה סמכות להיב נאשם להשיב למעבידו את מה שהשיג הנאשם על ידי מעשיו נושא התובענה או תמורתם, בשיעור שלא יעלה על שש משכורות חודשיות של העובד (סעיף 35 לחוק שירות המדינה (משמעת)). מוצע ליתן סמכות זוה גם לבית הדין למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות.

הצעת חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 33) (תיקון), התשנ"ח-1998

1. תיקון סעיף 6 בחוק התכנון והבניה (תיקון מס' 33) התשנ"א-1991, בסעיף 6(א), במקום "למשך חמש שנים מיום תחילתו" יבוא "עד יום ט"ו באדר א' התש"ס (22 בפברואר 2000)".
2. תחילתו של חוק זה כיום ט"ו באדר א' התשנ"ז (23 בפברואר 1997). תחילה

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 6 לחוק התכנון והבניה (תיקון מס' 33) התשנ"א-1991 (להלן - החוק), קובע לאמור: "תחילה ותוקף"
6. (א) תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו, למעט האמור בסעיף קטן (ב), ותוקפו של פרק ה' למשך חמש שנים מיום תחילתו.
(ב) ..."

¹ סיח התשנ"א, עמ' 220.